

14/12/2015

זהו רחל...נפרדנו..

ספדתי לך היום:

אני חושבת עלייך המון ולא מאמינה שזה נגמר,

הזכרונות רצים ולא מרפים.. בילינו הרבה ביחד מאז שהייתי ילדה ועד בעצם לפני כחצי שנה.. שם היתה זו הפעם האחרונה..

בחודשים האחרונים סבלך רק הלך וגבר.. כן סבלת נורא וכל כך ניסית לא לוותר.

את לי מקור הערצה אינסופית לשמחת חיים ואהבת הזולת.. היית אשה מחבקת, חמה אוהבת ומפנקת...תמיד אהבנו לשמוע את הסיפורים שלך שהיית מספרת לנו, בקול המלטף המיוחד רק לך, בנועם, בחיוך ובשקט הפנימי שלך.

היית לי כמו אמא שניה, כל חופשת קיץ כילדה היינו באים אלייך...ההורים אורית איציק ואני ותמיד אבל תמיד היית מקבלת אותנו באהבה וחיוכים..

לא אשכח אף פעם.. השירים על הדשא.. הצחוקים.. החתולים הרבים שנהגת לאמץ.. לכולם נתת שמות כמו חלק מהמשפחה, הבריכה, עץ האבוקדו, הנדנדה, חיים על הטרקטור והכל תמיד מלא חיוך ואהבה.. בזכותך באמת היתה לי ילדות נפלאה..

ובזכותך אוהבת את "דגניה" בכל הלב והנשמה..

את היית אשה חזקה.. עברת משברים וקשיים לא נתפסים.. ותמיד היית ממשיכה בחיים.. את נתת כח לאחרים..

לא יודעת איך עשית זאת.. כולך היית תמיד מלאה בכוחות מחודשים..

הערצתי אותך והיינו ביחד המון.. אני שמחה על השנים שבילינו ביחד, כל החוויות.. משפחתי מאוד אוהבת וכואבת את לכתך, הבנות היו מאד עצובות, כולנו אוהבים אותך כל כך..

אלוני חגג לפני שלושה ימים יום הולדת 4 .. בזמן שאת נלחמת על כל כאב וכל נשימה אחרונה...הוא מתחיל להתעניין בגיבורי על.. כשיגדל עוד קצת ויבין.. אסביר לו שאת היית גיבורת העל שלי ואספר לו על כל תכונותייך ואני בטוחה שהוא יסכים איתי.. כן את גיבורת על עם עוצמות מיוחדות ונדירה במינך.. היית מסוג האנשים שהאמנתי שהם אף פעם לא יוותרו.. אבל כאבך גבר עלייך וזה מובן, סבלת המון. לא אשכח איך לפני יומיים צעקת לי בטלפון...כואב לי.. הלוואי שהייתי יכולה לעצור את כאבך.. אבל סופסוף הוא עצר.. אבל לקח לי אותך ביחד.

רחל -אני אוהבת אותך תמיד ורוצה לזכור אותך.. מחייכת.. אוהבת.. מלטפת..

נוחי על משכבך בשלום ואל תדאגי.. הקשר שלנו הוא ניצחי.. ואני וסמדר נערן ירדן נועם ואליחי ניפגש ונמשיך את כל מה שהתחלת וכל מה שלא תספיקי..

את מאמינה לי נכון?

יהי זכרך ברוך...אוהבת אותך המון

יפעת וייס